

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Confitebor d[omi]no secundu[m] iustitia[m] eius, & psalla[m] nomini
d[omi]ni altissimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

malignorum, ne possint implere manus eorū quod ceperant. Qui appropinquat sapientes in altutia eorū, & consilium prauorum dissipat, per diem in tenebras, & quasi in nocte, sic palpabūt in meridie, id est, tūc sunt in tenebris, & cecissimi, quando sunt sapientissimi & uidentissimi.

*Fructus impi-
rū, labor est.* Graui ergo Epitafi, laborem appellat eorū consilia, astutiam, sapientiam. Sic Iudæi qui Christum perdere moliti sunt, quid fecerunt, nisi quod frustra laborem uocat, sed etiam in caput ipsorum reuersum dicit, quia hoc ipsum consilium quo Absalom fretus multitudinē populi collegit, ei exitio fuit, futurus tunc si in urbe manens iuxta consiliū Achitophel. xij. illa milia uirorū misisset, Sed ut ait scriptura, dñi nutu dissipatum est consilium Achitophel utile, ut indicet ferociam aliud non esse docet, nisi magnum quendam, sed inanem conatū uerius quā factum, & talem qui in eos ipsos sit conuertendus. Sicut fluctus & tumor maris uidetur uelle obruere litus, sed in seipsum mox ueniens euanciscit uanis ludibrio expositis.

*Ferocia impi-
orum non nisi
inanis cona-
tus.*

*In caput, in
uerticem uer-
ti, quid sit.*

Tropus hic scripturæ familiaris est. In caput, in uerticē conuerti, seu cadere, seu descēdere. Sic Eccle. xxvij. hos uersus amulans dicit, Qui in altū mittit lapidē, super caput eius cadet, & plaga dolosa, dolosi diuiderit uulnera, & qui torueam fodit, incidet in eā, & qui statuit lapidē proximo suo, offendet in eo, & qui laqueum alij ponit, peribit in illo, faciēt nequissimū consiliū, super ipsum deuoluetur, & non agnoscat unde adueniet illi, Eodē tropo & ij. Regū. j. Sanctus tuus sit super caput tuum. Omniaque fere, tum mala, tum bona imprecari solent in caput. Deutro. xxxij. Benedictio illius, qui apparuit in rubo, ueniat super caput Ioseph, quod caput scilicet sit primum & dignius membrū totius corporis. Simul tamen indicat, quod defursum a deo descendat utrunque, tam uindicta impiorum, quā salus piorum. Ideo a deo ordinante descendit iniquitas eius in uerticem eius, & labor in caput eius. Videtur autē Tautologicē idē esse, conuerti laborem in caput, & descēdere iniquitatem in uerticem, ideo repetitū ut firmitatis & certitudinis indicium sit, ut supra dictum est. Nam impij insensati minas etiam dei ridet, quasi, uel non futuras, uel diu differendas, ideo fortiter inculcanda sunt, eis mala.

*Minas dei ri-
det insensati.*

Confitebor dño secundū iustitiā eius, & psallā nomini dñi altissimi.

Concludit psalmū & orationē pulchra sententiā, quasi dicat: Hæc omnia mihi dicta, & orata sunt super maledictis, calūnijs, iniurijs Semel, & hominū, pro ignorantia & iustitia mea tuenda secundū cōscientiā, & quantum est in cōspectu hominū, ceterū nō in eam cōfido, nec talem iudico, qua stare coram deo possim. Sicut Aplos. j. Cor. ij. Nihil mihi cōsciū sum, sed nō in hoc iustificatus sum. Et, qui gloriat in dño, gloriē, nō enim qui seipsum commēdat, ille probatus est, sed quem deus commēdat. Ita & ego aliam habeo iustitiā, in qua glorior, nempe iustitiā dei, misericordiā & gratiā, qua ignoscit mihi peccata mea, & iustificat in cōspectu suo: De qua iustitiā, neque me iactō, neque mihi confiteor, quasi sit mea, confiteor autē, & confitebor in æternū pro ea dño, cuius ipsa solidius est: Quare per iustitiā meā dño & populo quidē libēs seruiērim & impia resistērim, at in iustitiā dei mihi profuerim.

*iustitia dei nō
mea.*

Mire eodem

Mixta eodem uersu eisdemq; uerbis, & gratias agit, & iusticiam laudat, & natu-
ram eius describit: Esse scilicet eam donum gratuitum dei, p quo sit laudandus
& cantandus. Quare scd m iusticia eius, hic intelligendū omnino, ut sit idem
quod, ppter iusticia eius, ut sit sensus: Laudabo dñm in æternum, quia ipse est
iustificat, qd nisi faceret, nec iusticia mea scd m conscientiam meā subsisteret.
Et hūc sensum iuuat qd sequitur, uelut repetito dictū: Et psallam nomini dñi
altrissimū. Nam nomen dñi supra diximus esse laudem qua pradicatur, bonus,
misericos, saluator &c. Et in hoc noie credens, iustificatur & saluatur: Talis
enim est deus, qualis creditur unicuiq;. Damna uero & impij nullum ei no,
men tribuunt, illi quod nihil boni de eo sperant, hi q non indigent. Vnde Pro-
uerb. xvij. Turris fortissima nomen dñi, ad ipsam currit iustus, & exaltabitur.
Et Ro. x. Omnis qui inuocauerit nomen dñi, saluus erit.

Talis deus
qualis credi-
tur cuiq;

Ab hoc igitur noie cum ueniat iusticia & salus, ac lata cōscientia, dum forti-
ter in ipsum creditur, non aut ex nostris uiribus aut operibus, recte docet non
nisi nomini dñi iusticiam dei tribuendam, & eidem psallendum, pradicandum,
celebrandum, quo & alij per hanc cōfessionem & pradicacionem idem nomen
cognoscentes, credant, & salui fiant. Prope idem dicit psal. I. Docebo iniquos
uias tuas, & impij ad te cōuertent. Et iterū: Exultabit lingua mea iusticia tuā.
Vbi impij iusticiam suam exultāt, ut sapius iam dictum est.

Quare confiteri & psallere hoc loco non priuatum gratitudinis officium so-
lummodo significant, sed etiam publicum uerbi gratiæ ministerium, quo no-
men dei hominibus manifestatur.

Vtilis & necessaria erit huius psalmi oratio, si aduersus diabolū oretur, siue
hora mortis, siue qua alia desperationis tētatione. Nā ipse est pprie diabolus,
id est, calumniator, qui nos accusat, & conscientiam etiā in his confundit, quā
recte gessimus, & deo placent, tum quā male egimus supra modū magnificat,
utrobiq; onerosissimus, & importunissimus Semei, Aethiops terribissimus, ma-
ledicens, insultans, urgens in hæc uerba: Ecce præmunt te mala tua: Egredere
egredere, uir sanguinum, reddit tibi dñs uniuersum sanguinem domus Saul.
Et reliqua quæ ex hac historia licet cuilibet ad tropologiam trahere. In quibus
Dauid nostrum oīum exemplū est, docēs nos ea quidem sustinere debere, sed
simul expectare benedictionē dei, pro maledictione & afflictione ista.

In hora mora-
tis, & angus-
tiate cōscien-
tiæ, hic psal-
mandus.

PSALMVS OCTAVVS.

Ad uictoriam pro torcularibus psalmus Dauid.

NOVVS hic titulus, quid per torcularia sua uelit, tanta uarietate disputa-
tum est, ut ego me fatear confusum nescire, quis inter tot melius senserit. Tres
enim sunt in uniuersum psalmi, qui torcularia in titulis præfixa habent: Hic
octauus Dauid inscriptus, octuagesimus Asaph, & octuagesimusterius fi-
lij Coreh. Nec est uersimile (id quod hebræorum præstantiores concedunt)
Dauidem, hunc psalmum in torcularibus Palestinorum composuisse, quādo
eadem ratione & Asaph & filios Coreh, suū ibidem composuisse sequeretur.
Nec legit Dauid fuisse in torcularibus Palestinæ, sed in Geth (quæ postea lite-
rarum simili patione, Gaza dicta est) ciuitate Palestinæ; etiā si Geth significet
torcular, qd hic תורן by al Githith, super torcularibus dicit. Nec mihi satis
facit, qd alijs uideatur, hunc psal. factum, ut caneret in festo tabernaculorū, ubi
collectus frugibus & uindemijs finitis, deo gratiæ agebantur.

P ij Proinde